

Peres Valentin

Ránézésre

Makai Mercedes rajzaival

Rólam

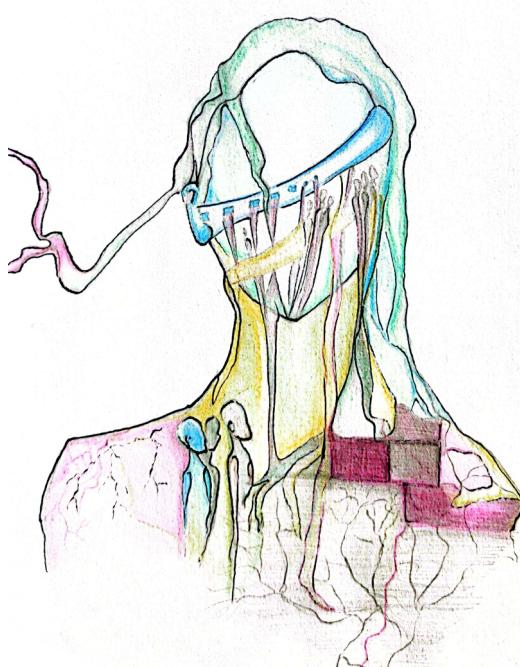
Hétköznapok adta inspirációim,
belső indíttatásból történő rímekbe foglalása – ez szerény
személyem foglalkozása.

Plusz: a lét rejtelmeinek felkutatása.

Vettem a bátorságot,
mondván sokat nem ronthatok
ha néhány gondolatot
kifejeződésre juttatok.

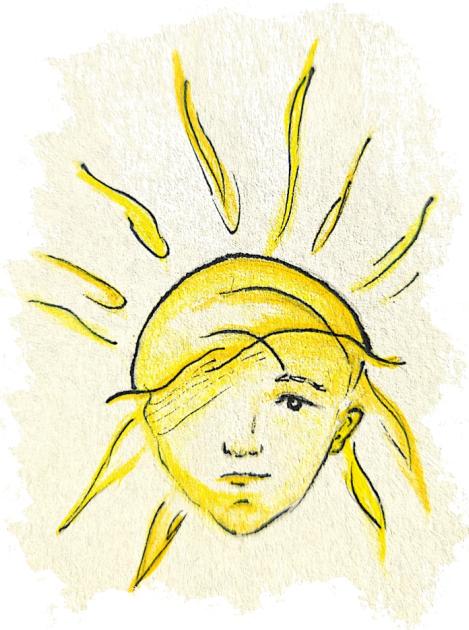
Nagy falat és egyáltalán nem könnyű feladat,
ilyesmiről seholva sem kerül fel adat.

Aki ismer, azt hiszi ez megszólalni nem is mer,
azért engem kevés ember ismer és megismerni nem is mer.
Magasságomról mindenki könnyen felismer.

Indítás

A felkelő nap boldogabb
Ha van kire ragyogjon,
Széttárt karokkal, ha várod,
Sugaraival agyonnyom.

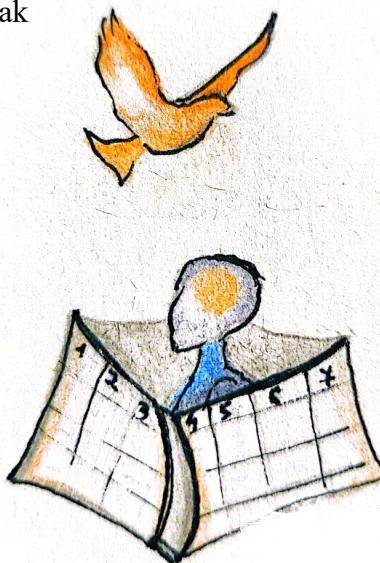
Dolgozni, gondolkozni

A dolgon gondolkozni szokott gondot okozni,
Mivel érdemes a mai világban foglalkozni,
Hogyan tudná magából a legtöbbet kihozni
Az ember és egyben mások jókedvét fokozni?
Falusi srác vagyok a munka számomra nem idegen,
Ha nincs mihez kezdjek, egyből befeszül az idegem.
Ha kellek, keress meg, meglásd nem nevezel restnek,
Fúrok, faragok, nevezz Valentin Peresnek.
De hol is indulj, avagy kezdődött pályafutásom?
Egy autómosóban – bár kezdődött vón máshol.
Ennyi jól kiérdeadt kritikát, amit kaptam ott...
Köszönöm a padlás megtelt, úgyhogy pattanok.
Azóta több helyen is megfordultam, mint alkalmazott,
Ha nem alkalmazott ez itt, alkalmazott az ott.
És úgy sikerült szert tennem némi tapasztalatra,
Hogy kesztyűt húztam kezemre és tapaszt ajakra.

Itt lenn

Jó reggelt világ,
Üdv újra élet,
Élőlények, gépek,
Üdv újra néktek!
Reggel van és én tulok,
A munkába indulok,
Hogy megmutassam mit tudok,
Vagy, hogy épp mit nem.
Mert, hogy én itt lenn
Nem ülöök tétlen,
Kötelességeim iránt
Nem vagyok hűtlen.
Madárkákat olykor én azért irigylem,
Mert amíg ők szabadon szálnak,
Engem a teendők körbe zárnak
Itt lenn.
És bár nincs másom,
Mint lelkem, egészségem,
Bátran állítom munkába
Nap mint nap vitalitásom.

Ez a nap, az a Nap

Indul ez a nap,
az a Nap lebeg.
Ez a nap hideg,
az a Nap meleg.

Ez a nap új,
az a Nap régi.
Ez a nap földi,
az a Nap égi.

Ez a nap szép,
az a Nap gyönyörű.
Ez a nap hosszú,
az a Nap gömbölyű.

Ez a nap nehéz,
az a Nap lenéz.
ennek a napnak vége,
annak a Napnak még nem.

Emberkék

Bolygónk Nap körüli szüntelen körforgása,
Számunkra napszakok váltakozása.
Az idő ily módon való darabolása
Szükséges, mert gyenge az ember felfogása.
Figyeld, ahogy intézik ügyes-bajos dolgaikat,
Szolgálva önmaguknak, szolgálva a köznek,
Vicces, mikor már-már futólépésekben haladva,
Figyelmetlenségből a kanyarban ütköznek.

Világ-panoráma

Bolygónk hatalmas, masszív
Otthona a hontalannak is, ez klassz így.
Növények díszlegnek rajta, temérdek fajta,
Növekedésük természeti törvények által hajtva.
Eddig a fokozatig ösztönökről szó sem eshet,
A kutató ösztönöket innen fölfelé kereshet.
Lassan az állatok világához érünk,
Ahol ösztönökről igen, de öntudatról nem beszélünk.

Táplálkozás és szaporodási ösztön,
Ami az állatok világát jellemzi,
EZ érvényes az emberre is, mi több,
Az ember figyelmes, és eme jelenségeket elemzi.
Az ember képes gondolatai közt evezni,
Benyomásokat és érzéseket megnevezni,
Tanulni, fejlődni, szeretni, tervezni,
Célokat kitűzni és azokat rendezni.

Áldás és mérhetetlen felelősség,
Hogy az emberé lehetett a lehetőség,
Hogy értelmével értelmezhesse létezését,
Küldetését és a világ működését.
Önmaga és környezete pontos megfigyelését,
Embertársa megértését, nem pedig sértését,
Így szorgalmazva a világ fejlődését,
Megvalósítva a Teremtő szent elképzelését.

A kaland folytatódik

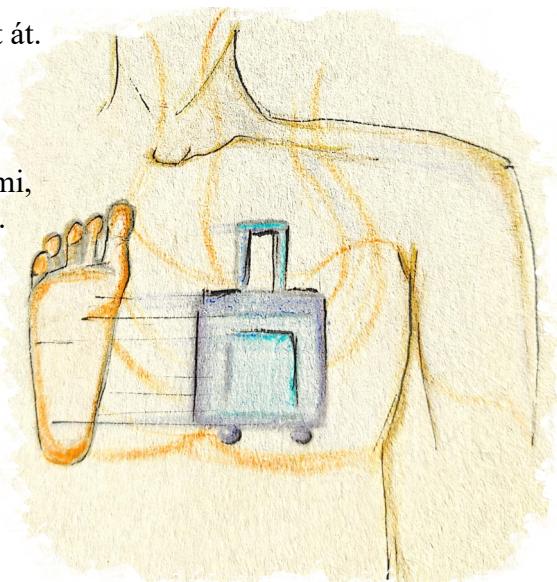
Megint mehetnékem van.
Belsőben életre kelt
vágyvilágomnak ama fajtája,
mely eddig nem érdekelt.

Orromnál fogva vezetem magam
a "nevenincs" parancsára,
vakságom miatt látok világot,
s a cipőtalpam róvására.

Van olyan, ki tudja startból,
mit én csak menet közben tanulok?
Ha igen, kérem, informáljon,
és ne legyen tulok!

Rövidíteném lefutandó köreimet,
hisz, egy szálat sem tréfa
le-fel járni Európát,
cipelni bőröndjeimet,
s váltani, csak váltani valutát át.

Hát megyek én, ha kell,
az akarat bennem tüzet szít!
Csak tudnám, hogy hív valami,
vagy az "itt" és "most" taszít.

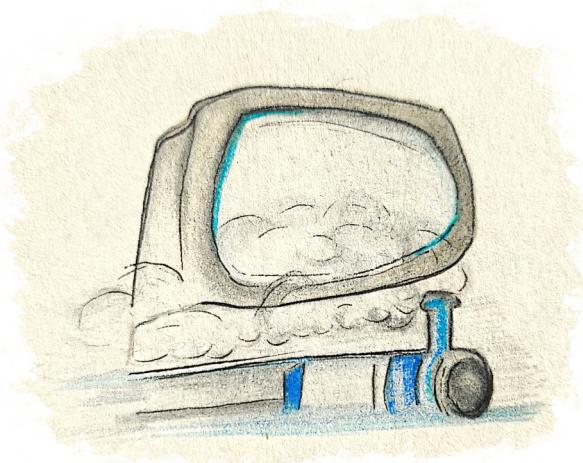

Ából Bébe

Saját törekvései felé halad a nép,
amiben segítségére siet a gép:
Gumikerék, szélvédő, visszapillantó,
gázpedál, kuplung és fék.

A térképen bárhova mutatsz,
Oda elvisz Acél Kukac.
Ő minden szeret vinni, hozni
Úgyhogy irány vonatözni!

Vándor vasmadarak raja
karcolja az eget,
a modern ember kívánságainak
téve eleget.

Ha van egy kis eszed

Általában azt mondják, ha van egy kis eszed,
Jól teszed, ha a csomagodat veszed,
Foglalásodat az első gépre megteszed
És munkát vállalsz, lehetőleg minél messzebb.

Kódolt információ

Buszra várakozva a buszmegállóban,
Egyszer egy csöves helyet foglalt mellettem.
– *Adnál nekem is egy cigit?*

Megsajnáltam és amúgy sem sajnálom (a cigit), így hát megtettem. Meggyűjtöttem, szívott kettőt és egy érdekes kérdést tett fel:

– *Meg sem ismersz? Pedig együtt nőttünk fel!*

Nem sokat váratott magára a válasz:

– *Cigit már kaptál, most már légy szíves, ne fárassz.*

Már megbocsáss, de hogy nőttünk volna fel együtt?

– *Miért, te talán más bolygón születtél, nem ezen?* – kérdezi.

Szerencsémre befutott a buszom, ezt megúszom,
Tovább is állok nem húzom fel magam ezen.

Fura, de ami ezután következett,

Nagyobb hatást gyakorolt rám, mint egy hitgyülekezet.

Mert agyamba egy kódolt információ érkezett,

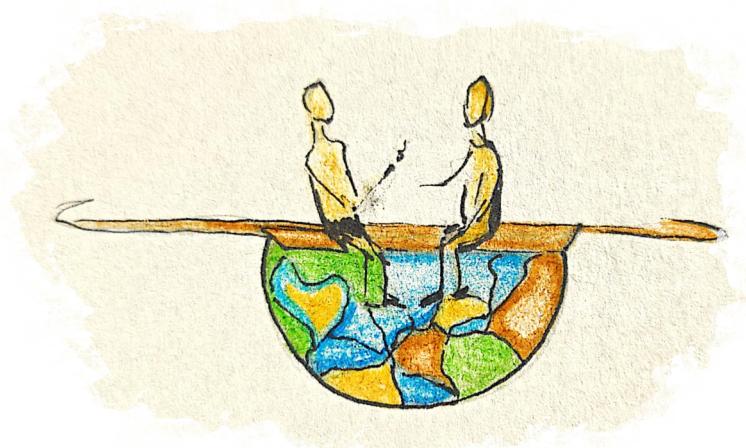
Mi által bennem a következő felismerés keletkezett:

Bár szétszóródva tevékenykedünk a Föld felületén,

Azaz a teremtett világ területén,

Ha messzebb nézel a látótávolságod kerületén,

Észreveszed, hogy mindenjában összetartozunk, te kretén.

Még ez is...

Be vagyok rezelve,
Miota Putyin hadat üzent,
Már attól is beijedek,
Ha a szomszéd nagyon tüsszent.

Emberekkel nem törődnek,
Hatalomra törve ölnek.

Nem fér a fejembe,
Bár nem kicsi e kobak,
E szégyenteljes tettek nyomán
A kezük le nem rohad?

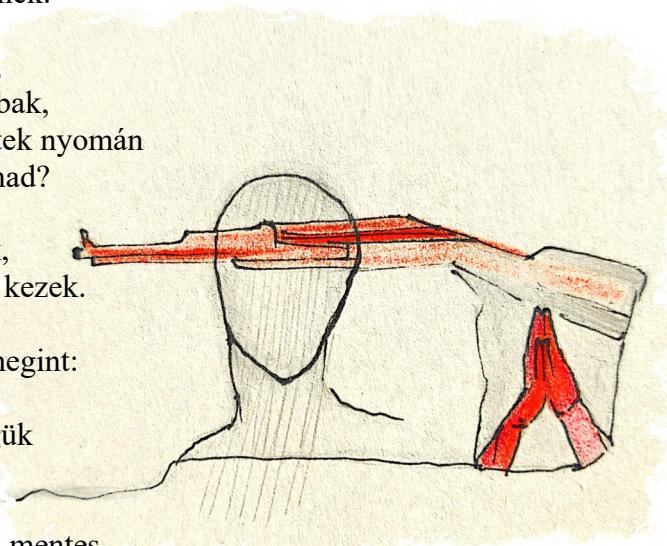
Összecsapnak ezek,
Remegnek ártatlan kezek.

Mi isszuk a levét megint:
Az átlag
Mert telhetetlenségük
Országokon át hat.

Logikájuk Krisztus mentes,
Ügyük ezért nem lesz nyertes.

Semmi sem lesz olyan,
Mint amilyen lehetett volna,
Változások jönnek
Válságokba csomagolva.

Ember ne félj, bizony csak úgy gyarapulsz,
Ha időnként átalakulsz.

Stresszlevezetés

A legalkalmasabb módja

Annak, hogy az ember magából kimondja,
Kioldja a terhet, ami a szívét nyomja,
Az a repelés, mert manapság nem kevés embernek kevés
alkalma adódik arra,
Hogy olyannal beszéljen, aki valóban meghallja.
Mert figyelem! Az emberi figyelem hiányos
És figyelem! Egyre több ember magányos!
Úgyhogy mondandómat da-da-dalban mondom el,
Szóval a hallgatóságot fogom gyötörni.
És pikk-pakk, egy-kettő, a feszültség vezetve – *de jó*
Senkinek az orrát nem kellett betörni.
De nem, én tettlegesséig nem fajulok,
Ha begurulok, tollhoz, papírhoz nyúlok és megújulok.

Economicus

A rendszer természetellenes természete,
Ami a természetem rendszerellenessé tette!
Elég mélyre ástam ahhoz, hogy lássam,
Negyvenhetes gyerekcipőben járok a kutatásban.
A sajtó az élen jár a vécépapír gyártásban!
A profik istene a profit,
Csodás gazdasági növekedések,
Pukkanásig fújják a lufit,
A mesterségesen intelligensek.

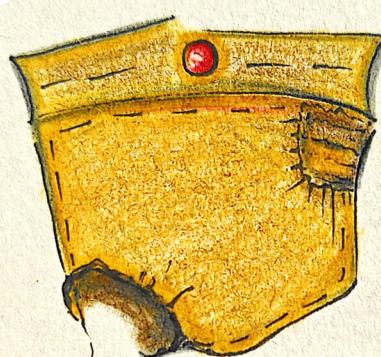
Pénzügy

A pénzből soha elég,
A pénzből soha sok.
Zsebeinkben csak a moszat
És a lyuk a sok.

Nem mindegy, ki kapja a lóvét,
Nem mindegy, ki osztja ki,
Nem mindenki ért úgy hozzá,
Mint Robert Kiyosaki.

Ha nincs belőle, nincs előre,
Nehéz a hozzájutás,
Kevesekhez ér el ma
A fontos pénzügyi tudás.

A pénz körül forog az élet,
De oly keveset tudni róla,
Önszorgalmunk folytán
Fordul majd a helyzet jóra.

Napszolga

Aki a Nap szolgálatában áll,

Az a Napot szolgálja!

Aki a Nap szolgálatában áll,

Nem a cég rabszolgája.

Aki a Nap szolgálatában áll,

Kimért és kivételes,

Aki a Nap szolgálatában áll,

Nem vétkest keres.

Aki a Nap szolgálatában áll,

Nem a Napnál fűt,

Aki a Nap szolgálatában áll,

Nem is lophatja a Napot.

Aki a Nap szolgálatában áll,

Indulatokat hűt,

Aki a Nap szolgálatában áll,

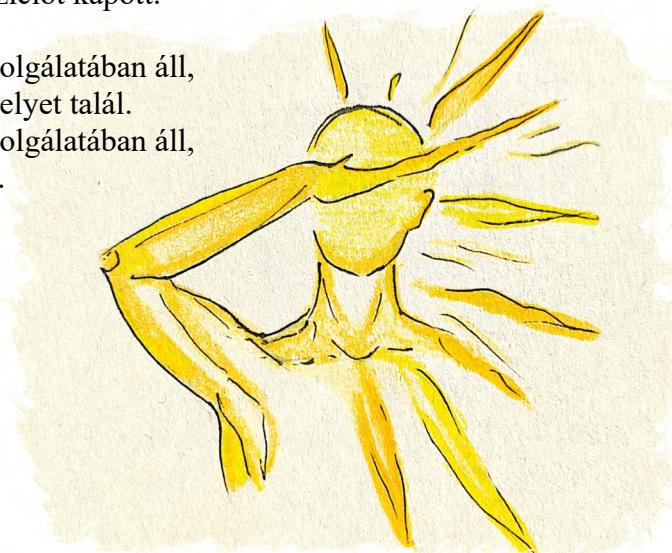
Kivételes pozíciót kapott.

Aki a Nap szolgálatában áll,

Másnak ülőhelyet talál.

Aki a Nap szolgálatában áll,

Általában áll.

Egérke

Én kicsi lenni, vagyok egér
Általában szaladok,
Hasamba sok minden befér,
Csodálnak is a nagyok.

Ha én már itt nem lenni,
Munkát keresni újságok-ban
Én ennyihez érteni:
Szeretni, új s rágok.

Ablak reklám

Ablakaink Önt szolgálják,
Házának falait díszítik,
A helyüket jól megállják,
Habbal, csavarral rögzítik.

Önnek, ha a fehér kevés,
Ha színes ablakot akar,
Nem divat az ablakfestés,
Fólia az, ami takar!

Ez egy reklám, célja tiszta:
Minél több emberhez szólni,
Rendeljenek akkor is, ha
Épp egyébre kell spórolni.

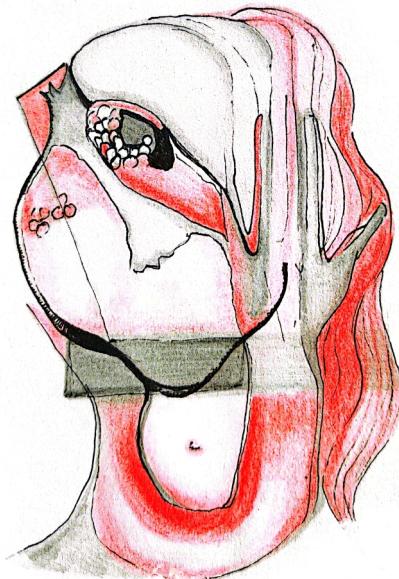

Holnaptól diéta

Inkább befalom én, mintsem,
Hogy vesszen csak úgy kárba,
Nem számít, mennyi csirkecomb
És kolbász hever a tálban.

Diétám holnap kezdődik,
Szigorúan ígérem én,
De most, pincér, ne a számlát,
Ismét az étlapot elém!

Mától visszafogom magam,
Tegnap két adagot kértem,
Mai nap lépett érvénybe
Amit tegnap megígértem.

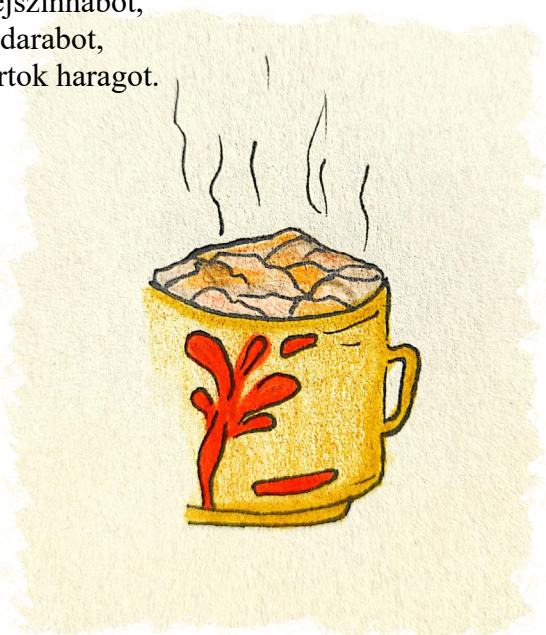
Kávédal

Figyi, ez most a kávédal,
Gyere és ülj mellém a kávéddal.
Ropog már a tűz a kályhában,
Jó meleg ezért van a konyhában.

Biztos szoktál te kávézni?
Én szoktam, nézd csak, mert jó nézni:
Gombot lenyomom teljesen,
Hosszút vagy rövidet, kedvesem?

Csodás doleg ez a koffein,
Sokunk tőle táncol a fején,
Szemünk tőle áll vigyázzba,
Agyunk miatta lép full gázba.

Befogom a fülem, amikor örli a babot,
Cukrot bele mindig, néha tejszínhabot,
Sütivel is prima, kerek egy darabot,
Ha kávé van nálam, nem tartok haragot.

Mindjárt mondom, kérlek várjnem

Mindjárt mondok valamit,
Előbb elszámolok tízig.
Bennem harag harang szól,
Közben a fenevad hízik.

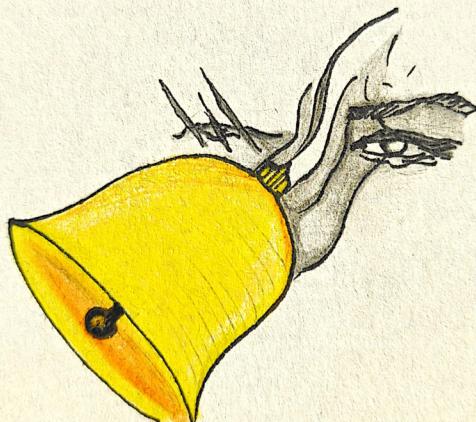
Szabadulnék tőle már,
Csak jaj nekem, de félek.
Ha szabadon engedem,
Mit tesz a világban e véreb.

Nem hagyom kitörni még
Bent tartom még láncon,
Ocsmány alkotásom ő
Vergődik és táncol.

Táncol mert tudja jól
És sajnos tudom én is,
Hogy bár szégyellem a létét
Meg kell ismernem, ha rém is.

Mondanom kell valamit,
Mindjárt mondom is,
Csak megválogatom szavaim,
Egy-egy igen hamis.

Sánta mondatok lesznek,
Ártalmatlan szövegrészek,
Lényegmentes dumám közben
A fenevad örööm-részeg.

Minden egyes kigondolt,
De ki nem mondott szó,
A szörny szájában landol,
A szörny számára jó.

Legfinomabb táplálék ez,
Ettől hízik, részegül,
Dőzsölésbe menekül,
Mert nem fogadom részemül.

El kell mondanom valamit,
Bár nem vagyok rá büszke,
De ha nem könnyítek magamon,
Egy világ omlik össze.

Megköszönném, ha tudnál
Figyelni egy-két percert,
Még akkor is, ha mobilod
Nadrágzsebedben serceg.

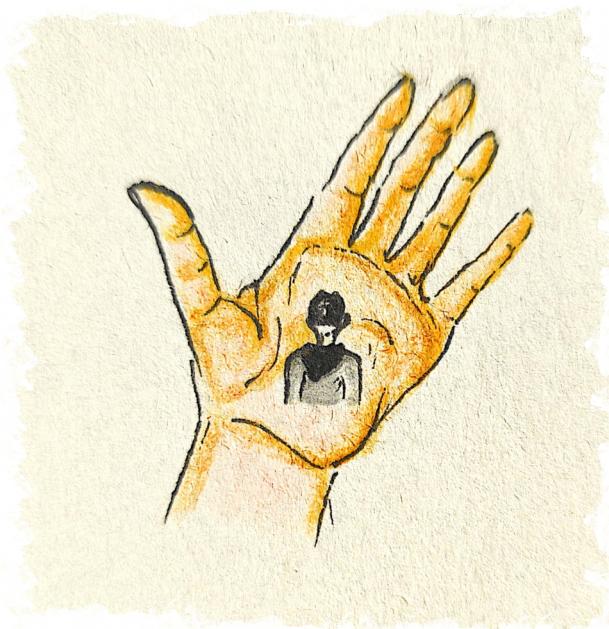
Nem vagyok egyedül

Úgy vélem
Ő vélem
Van.

Jó tudni
És hinni
Ezt.

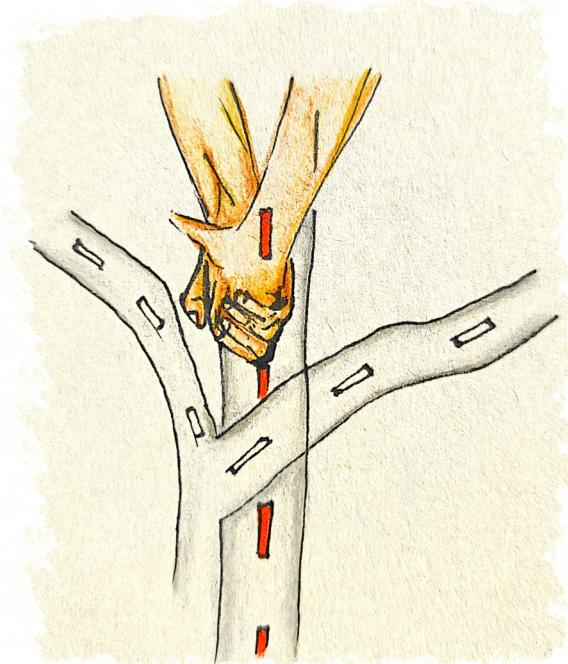
A magány
Nem vagány

Úgy vélem
Velem van
Feszт (*a Teremtő*).

Maraton

Az élet egy maraton vegyes terepen,
De hogy hova siet mindenki, soha nem értettem.
Mert az állóképesség bár elengedhetetlen,
Csupán testi kondícióra alapozva lehetetlen
A távot teljesíteni.
Nem csupán izmokat erősíteni,
Lelkünket is érdemes erőssé tenni,
Úgy könnyebb akadályokat semlegesíteni,
Azaz utunkat akadálymenteseníteni.
Akiben nincs kifejlődve a türelem csak részben,
Azt hiszi az élet versenyfutás teljes egészben.
Szerintem verseny ez, melyben úgy versenyezz,
Hogy a végén együtt érjünk célba, kéz a kézben.
Hisz az élet egy baráti összejövetel,
Melyre aki akar tudni, vagy tud akarni jöhets el.

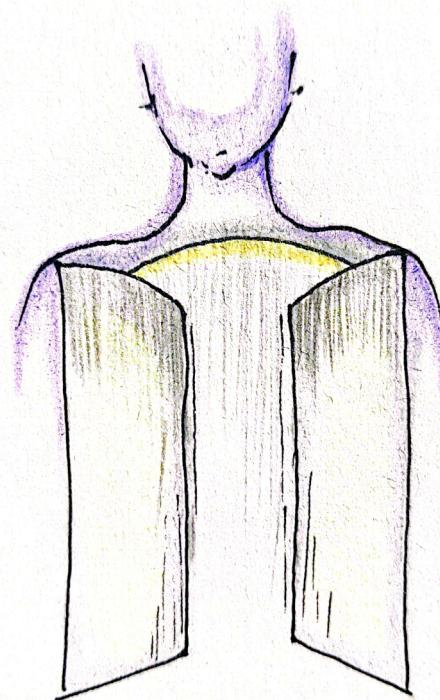
Vonzalom

Ha vágyainak engedelmeskedik az ember,
Szer, szer, szerelmeskedik – ez rendben.
De még valami többnek kell lennie mögötte,
Mert bár félti férfiasságát a férfi,
Időtlen idők óta a nőbe öntötte,
És nem is akárhogy: ahogy a csövön fér ki!
De mégis mi lehet ebben a lényeg?
A sok hercehursta csak a fajfenntartás végett?
Hogy információkat továbbíthassanak a gének?
Követelel, sürgős magyarázatot kérek!
A téma bonyolultságából ondó adódóan
Szükséges további kutatásokat *élvezni*.

A fentiekben bízva

Véled kapcsolatot teremteni,
Régebben nem, de már meg merem tenni.

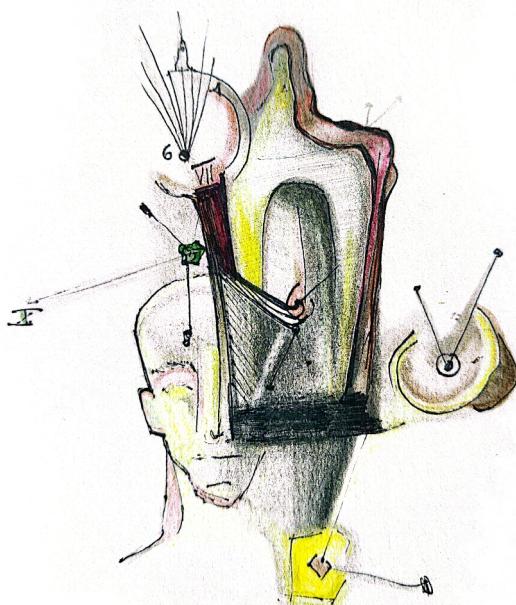
Hullacsend

Mind jobban és jobban,
egyre csak forróbban
foglalkoztat a halál témája.
Egyszer úgyis hidegen hagy.

Két óra

Két óra ketyeg a konyhában,
különböző ütemben.
Nem tudom eldönteni, melyiknek van igaza.

Bolygóközi távkapcsolat

A férfi: sziecs lakó, antropológus, valláskutató.
A nő: fiatal művészettörténész, humanista, életvédő.

*Lámpafény, félhomály, asztalomon adó-vevő,
Fölé hajolva fülelem, mit mond nékem most a nő.
Sok ezer kilométer távolságból
részletgazdag beszámolót diktál,
Amit én rendszerezve rögzítek,
Fejem, mint egy filmtár.*

ÜZENET RÖGZÍTÉSE: INDUL

Különleges bolygó ez!

A mérések is azt mutatják: jó lesz!

*Tápanyagban gazdag talaj,
hegyek, tavak, folyók, tengerek,
csodásan gazdag fauna,
de embereket nem lelek.*

*Ha minden igaz, nem is baj,
hogy nincs itt semmi emberfél,*

*Ha elmesélem nem hiszed el
milyen furcsaság történt vélem.*

*Tegnap úgy döntöttem, hogy kint éjszakázom
a kis tavacska mellett,
tüzet is gyújtottam, csak nosztalgiából,
és nem azért mert kellett.*

*Alvókabinom helyett, melyet
úgy megszoktam már,
most a nomád élet kis darabját,
mondom: kipróbálhatnám.*

*És úgy is tettem, elaludtam,
jól aludtam - mint még soha,
álmomban pedig egy hang suttogja:
Megaláltál! Mert vártalak!*

Szíved tiszta, jótettekre kész!

*Megaláltad, amit kerestél,
hozd szíved választottját és tess a dolgod!
Ne félj, jönnek még, már úton vannak,
jönnek még majd mások is.*

De addig is, dolgaidat választottaddal megoldod.

Drágám, ez a bolygó él! Él és kommunikál!

*Teljes biztonságot érzek itt,
még lefuttatok néhány tesztet,
de úgy érzem megvan, amit kerestünk.
Indulj kérlek ahogy csak tudsz.
Siklóval, ha lehet, nem hogy idefutsz!*

*Rég láttuk egymást, kijár egy kis móka,
Szóval egyedül, nincs szükség kutatókra. :)*

ÜZENETE RÖGZÍTÉSE: VÉGE... 100%

Mint ahogy már oly sokszor,
üzenete rögzítése után,
lenyomta a küldés gombot.

De most ahelyett, hogy küldte volna,
a berendezés csődöt mondott.

Az adóvevő, sőt minden elektromos kütyü,
csak úgy okádják a füstöt, mint a legendás sárkány: Süsü!
Mi lesz most? – gondolta riadtan.

– *Úgy néz ki, itt ragadtam.*

Mielőtt még igazán
pánikba eshetett volna,
a figyelmét, egy a magasból
alászálló tárgy magára vonja.

Mit ad az ég?

Hát ez nem más, mint a kedvese
ejtőernyővel!

Könnyedén landol fél méterre
szemtől szemben a nővel.

– *Kérlek nézd el nekem a késést.*

Pillanat csak ledobom,
mert nehéz a felszerelés és
karjaimba úgy beszorítalak, mint a prés!

– *Az üzenetem mégis csak hozzád került?*

De hogy? Hisz csak most rögzítettem
és elküldeni sem sikerült.

– *Hát kedvesem, nem tudom,*
én már két hete, hogy megkaptam
és hogy siklóra pattantam.

Csak egy valami az agyamon nem fér át:
Miért romlott el minden műszer,
ahogyan átléptem az atmoszférát?
Jó, hogy ülésem alatt ugróernyő lapult

*és működött a katapult!
Másképp az állt volna a síromon:
„Felnőtt, lepottyant, kilapult.”*

Békében éldegelek itt,
 mindenféle modern eszköz nélkül,
 Minden szép, minden jó,
 a fű egyre zöldebb, az ég egyre kékül,
 gyerekek szaladgálnak, bolondoznak,
 pucér popsik mindenütt.

A nő, földi rangjához méltatlanul,
 kézzel mos és tereget fehérneműt.
 A férfi ennivalót gyűjt. Gyümölcsöt,
 zöldséget vegyesen
 és a nőre pillant olykor-olykor,
 hogy mini shortja fesztes-e.

Nap végén az asztalnál a láarma lassan halkul,
 megkezdődik a vacsora és könnyed beszélgetés alakul.

(És ez a bolygó lett a Szeretet Bolygója.
 Később még érkeztek új lakók is,
 ahogy a hang mondta a nőnek: *Ne félj, jönnek még, már úton
 vannak, jönnek még majd mások is.*) Vége.

Egy kockacukor átalakulása

Mindig is ilyen volt. Mindig.

Naponta büszkén mondogatta:

Én vagyok a kockacukor,
Koppanós és kocka-kemény,
Ha forró kávéba teszel is,
Akkor sem olvadok el én.

Soha nem változott, nem is akart, mert nem is tudta,
hogy van lehetősége változást akarni.

Csak kuksolt, ott a kockacukros papírdoboz alján, a sötétben.

– *Szia. Bocsi a zavarásért. Szerinted kockacukorral is megyen?*

– ...

– *Igen? Szuper! Kipróbálom.*

– ...

– *Daráló? Van.*

– ...

– *Köszi, szia.*

Én vagyok a kockacu...

Nem tudta befejezni mondókáját,
mert valami történt.

Már nem a megszokott papírdoboz fenekén kuksol,
hanem egy világos, ovális formájú szobában és abban az
egyben volt csak biztos, hogy ez nem az ovális iroda a Fehér
házból.

Az a helyzet, hogy belekerült egy cukordarálóba.

Látta a középen kimagasló oszlop-, totem-féleséget, és a
késeket

melyek erről a furcsa szerkezetből nyúltak ki mereven.

zum, zum, zum.

Olyasmi történt, amire soha nem számított.

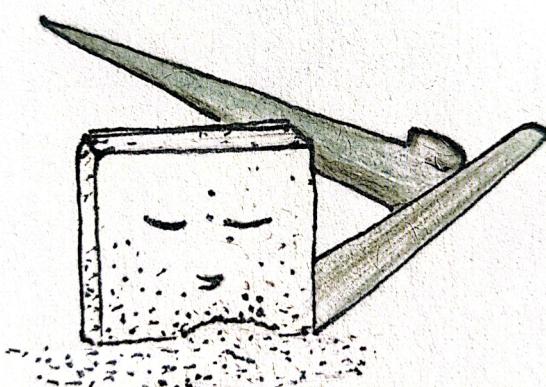
Olyan gyors átalakuláson ment keresztül ez a kockaforma,
hogy csak na. A pengék először ketté szelték, majd hatba,
húszba és így tovább.

Először azt hitte vége, kampec.
De nem az lett, hanem arra lett figyelmes,
hogy igencsak kellemesen ellazul – mint akit jól
megmasszíroznak.

Kristály szemcséi kilazultak, ő pedig kiszabadult
kockaformájából,
eltűnt az a régi nyomás, ami összesűrítve tartotta mindezidáig.
A centrifugális erő nem állt meg ezen a bomlasztási szinten,
hanem tovább aprította, kristály szemcséit
ketté szelte, majd hatba, húszba és így tovább,
míg már a pihénél is könnyebbnek érezte magát.
Néhány percet tartózkodhatott ebben a könnyű
porcukorállapotban,
amikor is valami kellemes forróság járta át.
Príma egy forró fürdő ez – gondolta és lassan, lassan elaludt e
lágy szédületben.

Hátán fekve, széttárt karokkal és nagy terpeszben tért magához
egy tőle kicsivel nagyobb csillag formájú ágyon.

- *Nagyon finom ez csillag süti!*
- *Köszí.*
- *És ez a cukormáz... mi a titkod?*
- *Kockacukorból készítem.*

Tartalomjegyzék

Rólam.....	3
Indítás.....	4
Dolgozni, gondolkozni.....	5
Itt lent.....	6
Ez a nap, az a Nap.....	7
Emberkék.....	8
Világ-panoráma.....	9
A kaland folytatódik.....	10
Ából Bébe.....	11
Ha van egy kis eszed.....	11
Kódolt információ.....	12
Még ez is.....	13
Stresszlevezetés.....	14
Economicus.....	15
Pénzügy.....	15
Napszolga.....	16
Egérke.....	17
Ablak reklám.....	18
Holnaptól diéta.....	19
Kávédal.....	20
Mindjárt mndon, kérlek várj.....	21
Nem vagyok egyedül.....	22
Maraton.....	23
Vonzalom.....	24
A fentiekben bízva.....	25
Hullacsend.....	25
Két óra.....	25
Bolygóközi távkapcsolat.....	26
Egy kockacukor átalakulása.....	29